

گزارش میدانی «شرق» از تجمع دوباره معلولان

صدای معلولان به مسئولین نمی‌رسد؟

از حقوق معلولان را حذف کردند».

انجمن‌های مردمی به سکوت وانزوا کشیده‌می‌شوند

درعین‌حال در کنار افسراد دارای معلولیت و خانواده‌های آنها، مدیران مراکز نگهداری، توان‌بخشی و کارکنان مراکز مثبت زندگی نیز در اعتراض به پرداخت‌نشدن معوقات هشت‌ماهه و پاسخ‌گونیودن سازمان برنامه و بودجه به مطالبات‌شان، مقابل سازمان برنامه و بودجه تجمع اعتراضی برپا کرده و در فراخوان آنها اعلام شده است که انجمن عالی مراکز غیردولتی توان‌بخشی معلولان کشور تا به امروز همه اقدامات و راه‌های قانونی برای پیگیری مطالبات بحق مراکز توان‌بخشی غیردولتی معلولان و سالمندان کشور از سوی انجمن عالی به‌عنوان نماینده قانونی مراکز و پیگیری‌های فردی و جمعی مدیران مراکز توان‌بخشی در کشور از تمام مراجع قانونی بدون پاسخ مانده است. همچنین «سعید سععدآبادی»، مدیرعامل انجمن عالی مراکز غیردولتی توان‌بخشی معلولان کشور، در حاشیه تجمع افراد دارای معلولیت با اشاره به مطالبات مراکز غیردولتی توان‌بخشی و نگهداری معلولان به خبرنگار «شرق» می‌گوید «مراکز روزانه توان‌بخشی حدود ۶۰ هزار خانواده را به آرامش رسانده است و اگر قرار باشد که افراد دارای معلولیت به خانه‌های‌شان برگردند، اتفاقات ناگوارى نه‌تنها برای خانواده‌ها بلکه برای جامعه رخ خواهد داد. ما در این تجمع می‌خواهیم صدای‌مان را به مسئولان بالادستی که انجمن‌های مردمی و غیردولتی را به سکوت و انزوا تهدید کرده و ابزار یا اختیارات نظارتی را از انجمن‌ها می‌گیرند، برسانیم».

او در پاسخ به پرسش دیگری که هزینه نگهداری یک معلول در مراکز شبانه‌روزی چقدر تمام می‌شود؟ ادامه می‌دهد: «هر معلول در مراکز شبانه‌روزی ۱۶ میلیون تومان و در مراکز روزانه نیز هشت میلیون تومان هزینه دارد. هزینه‌های جاری، حقوق و… که حداقل حقوق وزارت کار است، برای پرسنل این مراکز در نظر گرفته شده است. کدام‌یک از کارکنان دولتی حاضر هستند با این حجم از مسئولیت و فشار کار کنند و با مدارک تحصیلی لیسانس و فوق لیسانس، کمترین

سسمه جاهدعطایان: مادری در تجمع افراد دارای معلولیت مقابل سازمان برنامه و بودجه کشور از ناتوانی‌اش برای تأمین هزینه‌های درمانی و بهداشتی فرزندان معلولش به خبرنگار «شرق» می‌گوید: «هزینه کرایه خانه، دارو و وسایل بهداشتی همه سرسام‌آور هستند. ما به جرئت می‌گویم دو ماه است که در خانه گوشت قرمز ندیده‌ایم. اگر هزینه پوشک بچه‌های معلول و فلج مغزی‌ام از طرف خیر و چهار نفر دوست و آشنای دلسوز تأمین نشود، باید از دستمال کهنه به جای پوشک استفاده کنیم که بارها این کار را کردیم و چاره هم نداشتیم. یکی از دخترهایم به دلیل بیماری شدید اعصاب و روان، آن‌قدر داروی اعصاب و روان خورده که در اول جوانی یانسه شده و دکترها می‌گویند از عوارض داروهاست». این مادر دهانش را باز می‌کند و جای خالی تمام دندان‌هایش را نشان می‌دهد و می‌گوید با وجود تمام این هزینه‌ها هیچ پولی برای رسیدگی به دندان‌هایش ندارد. التماس می‌کند که پزشک اعصاب و روانی معرفی شود که نیکوکار بوده و هزینه ویزیت را دریافت نکند. می‌گوید مسئولان به خانام بیایند و از نزدیک وضعیت زندگی‌مان را ببینند… پدری با یک عصا و لنگ‌لنگان برای مصاحبه می‌آید و از نایاب‌بودن یا گرانی داروی «دپاکین» و سایر داروهای مورد نیاز برای فرزند بیمار و فلج مغزی‌اش می‌گوید. از ناتوانی برای خرید وسایل بهداشتی و مراقبت او در خانه «مسئولان حمایتی نمی‌کنند و

در کنارش بودجه و حق و حقوق قانونی را هم تأمین نمی‌کنند. کف حقوق وزارت کار را دریافت می‌کنم و شب‌ها تا دیروقت مسافرتی می‌کنم. آخر هم هرچه درمی‌آورم، هزینه استهلاک ماشین یا هزینه‌های بچه بیمارمان می‌شود. همسرم توان مراقبت ندارد و هر روز خسته و افسرده‌تر می‌شود. دیگر نمی‌دانم چه کنیم…». فرد دارای معلولیتی از معلولان ساکن در روستاهای سیستان‌و بلوچستان می‌گوید: «معلولانی به‌سختی راه می‌روند که ویلچر، عصا و امکاناتی ندارند. آنها حتی با حقوق‌شان هم آشنا نیستند و نمی‌دانند که اینجا تجمع شده است. مسئولان چرا صدای ما را نمی‌شنوند؟ فقط بودجه معلولان باید کم شود؟ فقط طلب معلولان باید پرداخت نشود؟ ما صدای‌مان را به کجا برسانیم؟». افراد دارای معلولیت بعد از آنکه در تجمع قبلی، در ساختمان برنامه و بودجه را گِل گرفتند، این بار نیز روز گذشته برای رساندن صدای‌شان مقابل این سازمان آمدند تا با سردادن شعار، مطالبات‌شان را به گوش مسئولان و حتی رهگذرانی که هیچ شناختی از این افراد و مشکلات‌شان نداشته، برسانند. ناشنوا، نابینا، بیمار ذهنی، معلول جسمی - حرکتی، ضایعه نخاعی، سی‌پی‌وی… در این تجمع به چشم می‌آمدند.

طلب معلولان با اعتراض هم‌داده نشد!

«بهرروز مروتی»، مدیر کمیبن معلولان، در حاشیه تجمع افراد دارای معلولیت مقابل سازمان برنامه و بودجه به خبرنگار «شرق» تأکید می‌کند: «سازمان برنامه و بودجه حدود ۴۹ درصد از بودجه بهزیستی

معلولان ادامه می‌دهد: «اعلام شده بود که یارانه دهک‌های بالای درآمدی ببه نفع افراد دارای معلولیت قطع می‌شود و ۹۰۰ میلیارد تومان اعتبار تخصیص می‌یابد. اما عملیاتی نشد و اعلام کردند که تنها ۲۲۰ میلیارد تومان از خزانه تأمین شده و تا از خزانه پول تأمین نشود، بودجه یا اعتباری تخصیص داده نمی‌شود. به‌عنوان نماینده مراکز، سراغ خزانه رفتم که پاسخ درستی نداد و ما را به رسمیت نشناختند. مهرماه سال جاری قرار بر اعلام قیمت تمام‌شده نگهداری از هر معلول در مراکز بود که نه‌تنها اعلام نشد، بلکه جلسات مربوط به سال آینده هم هنوز تشکیل نشده است. هشت ماه از معوقات بودجه‌ای مراکز توان‌بخشی محقق نشده و اگر سال تمام شود هیچ ضمانتی برای پرداخت مابه‌التفاوت و معوقات وجود نداشته و راه شکایت و پیگیری از جانب انجمن‌ها بسته می‌شود. او در پاسخ به این سؤال که آیا دولت دغدغه معلولان را دارد یا نه می‌گوید: «دغدغه دارد اما باید صدای ما را بشنود. ما می‌خواهیم با وجود اینکه می‌خواهند انجمن‌ها را محدود و ساکت نگه دارند، صدایمان را به مقامات مسئول کشور برسانیم. حالا نمی‌دانیم که آقای رئیسی، معاونانشان، افراد خیر و نیکوکار صدای ما را می‌شنوند یا خیر، اما اگر صدای ما را می‌شنوند، راضی هستند که زن و بچه‌ها در خانواده‌های دارای معلولیت قلم‌گاوی بخورند که با آب آشامیدنی پر شده است؟ می‌دانم که با گفتن این صحبت‌ها، از فردا حساسیت نسبت به مراکز و سخت‌گیری‌ها بیشتر می‌شود. اما باید صدای اعتراض و مطالبات قانونی و منطقی ما به گوش مقامات برسد تا به نتیجه‌ای برسیم».

مراکز مثبت زندگی پاس‌کاری معلولان را تشدید کرد

به گزارش خبرنگار «شرق»، تعدادی از مدیران و کارکنان مراکز مثبت زندگی نیز به دلیل پاره‌ای از مطالبات قانونی در این تجمع اعتراضی حضور داشتند که «سعدآبادی» با اشاره به دلایل نارضایتی کارکنان مراکز مثبت زندگی بهزیستی به خبرنگار «شرق» تأکید می‌کند: «مراکز مثبت زندگی حاصل تولد یک سیاست اشتباه است. پرونده‌های مددکاری قبل از مراکز مثبت زندگی در مراکز بهزیستی پیگیری می‌شد و با روی کار آمدن این مراکز، پرونده‌ها به این مراکز واگذار شده و به بهانه کاهش هزینه، رسیدگی بیشتر و کوتاه‌مدت به پرونده‌های مددکاران آغاز به‌ کار کردند، درحالی‌که مراکز مثبت زندگی یک مرحله از پاس‌کاری اداری را بیشتر کرد؛ یعنی افراد دارای معلولیت قبلاً در مراکز بهزیستی پاس‌کاری می‌شدند و بعد از آن مرحله دیگری از پاس‌کاری اضافی و وقت‌گیر به کار معلولان اضافه شد». او با اشاره به موازی‌کاری‌های مراکز مثبت زندگی با اقدامات مراکز بهزیستی و مشکلات فعلی‌شان برای تأمین هزینه‌های جاری، هزینه نیروها و… تصریح می‌کند: «درواقع مراکز مثبت زندگی سیبل بهزیستی بوده و کارکنان این مراکز تصور می‌کنند پرداخت مطالبات و بودجه‌شان برای اداره و پرداخت حق و حقوق پرسنل، بر دوش سازمان بهزیستی است؛ درحالی‌که این سازمان بودجه‌ای برای امور جاری این مراکز ندارد. حدود سه سال است که مراکز مثبت زندگی بدون داشتن خروجی رضایت‌بخش و مفید، فعال بوده و حالا تأمین هزینه‌های جاری‌شان با مشکلات عمیق روبه‌رو شده است». بر اساس این گزارش، افراد دارای معلولیت تا زمان دریافت ابلاغیه رسمی و کتبی پرداخت معوقات بودجه‌ای و تأمین بودجه مورد نیاز اجرای مفاد قانون حمایت از حقوق معلولان، همچنان به تجمع مقابل ساختمان برنامه و بودجه در روزهای آینده ادامه خواهند داد.

ریمونندویل

RAYMOND WEIL
GENEVE

SARMAN Co.

No. 1832, Dr. Shariati St., Next to Pol-E-Roomi, Tehran - Iran